



## Đề bài

Em hãy kể lại truyện

*Thánh Gióng*

theo văn bản đã học  
trong sách Văn học 6 -

Tập 1.



## Bài làm

Ngày xưa, dưới thời Hùng Vương thứ sáu, ở làng Gióng có hai vợ chồng ông lão hiền lành mà chưa có đứa con nào để nối dõi. Một hôm, bà lão ra đồng sớm, thấy trên mặt đất có nhiều dấu chân lớn, bà bèn ướm thử bàn chân mình lên. Không ngờ về nhà bà thụ thai!

Bà lão mừng lắm, mong đợi mãi đến mười hai tháng sau mới sinh ra một đứa con trai. Đứa bé mặt mũi rất khôi ngô. Nhưng kì lạ thay đến năm lên ba mà bé vẫn chưa biết nói, biết cười, cũng chẳng biết đi, đặt đâu thì nằm đó.

Năm ấy, giặc Ân tràn vào nước ta, cướp bóc, chém giết, làm cho dân ta rất điêu đứng. Vua Hùng cử sứ giả đi khắp nơi trong nước, rao truyền tìm người ra giúp vua đánh giặc. Khi sứ giả đến làng Gióng, nghe tiếng rao, đứa bé bỗng cất tiếng nói: *“Mẹ ơi, mẹ ra mời sứ giả vào đây”*. Bà lão kinh ngạc quá bèn làm theo. Đứa bé nói với sứ giả: *“Ông về tâu vua rèn cho ta một con ngựa, một cái roi, một tấm áo giáp, tất cả bằng sắt. Ta sẽ đánh tan giặc”*. Sứ giả mừng rỡ, tức thì trở về triều. Nhà vua nghe tâu, truyền ngay thợ rèn ngày đêm làm gấp các thứ chú bé đã dặn.

Sau lúc gặp sứ giả, chú bé bắt đầu lớn nhanh vùn vụt. Cơm ăn mấy cũng không no, áo may xong mặc vào đã thật. Thóc gạo của cha mẹ không đủ nuôi chú bé ăn. Dân làng rủ nhau góp thêm thóc gạo để nuôi chú bé, vì ai cũng mong chú bé giết giặc cứu nước.

Lúc ấy, quân giặc đã tiến đến chân núi Trâu gần kinh thành, tình thế rất nguy hiểm. Ngựa sắt, roi sắt, áo giáp sắt vừa rèn xong, vua cho đưa ngay đến làng Gióng. Chú bé vùng dậy, vươn vai một cái bỗng biến thành một tráng sĩ cao lớn, oai phong lẫm liệt. Tráng sĩ mặc áo giáp, cầm roi, nhảy lên mình ngựa. Ngựa phun lửa, tráng sĩ thúc ngựa phi thẳng đến nơi có giặc, giết giặc chết như rạ. Bỗng roi sắt gãy. Tráng sĩ bèn nhổ những bụi tre bên đường quật vào giặc. Giặc tan vỡ. Đám tàn quân giẫm đạp lên nhau chạy trốn. Tráng sĩ đuổi đến chân núi Sóc, rồi một mình một ngựa chạy lên đỉnh núi, cởi áo giáp sắt bỏ lại. Tráng sĩ cùng ngựa từ từ bay vút lên trời.

Vua nhớ công ơn của tráng sĩ phong là Phù Đổng Thiên Vương và lập đền thờ ngay ở quê nhà.

Hiện nay vẫn còn đền thờ ở làng Phù Đổng, tục gọi là làng Gióng. Mỗi năm làng đều mở hội to vào tháng tư, mọi người từ khắp nơi tung bùng về tham dự. Người ta kể rằng, những bụi tre đẵn ngà ở huyện Gia Bình vì ngựa phun lửa bị cháy nên mới có màu vàng óng, còn những vết chân ngựa nay thành những ao hồ liên tiếp. Khi ngựa thét ra lửa đã thiêu cháy một làng nên làng đó về sau gọi là làng Cháy.